

ماهتاب شام شرق

گزاره و گزینه اندیشه‌شناسی اقبال

ب. نیاورانی*

ماهتاب شام شرق

گزاره و گزینه اندیشه‌شناسی اقبال

محمد حسین ساكت

انتشارات میراث مکتوب، چاپ اول، ۱۳۸۵

مجامع مختلف ایراد شده بود، در کتابی با اسم با مسمای «ماهتاب شام شرق» توسط پژوهشگر کوشادکتر محمد حسین ساكت گرد آمده است. مجموعه گفتارهای ارائه شده در کتاب، به طور کلی به دو بخش عمده تقسیم می‌شوند.

بخش نخست اختصاص دارد به مقالات و سخنرانی‌های ارائه شده در همایش سال ۱۳۷۹ و همچنین برگزیده‌های از گفتارهای ارزشمند ارائه شده در چند همایش مربوط به سال‌های ۱۳۴۹، ۱۳۶۴، ۱۳۷۹ در ایران. در بخش دوم نیز گزیده‌های از مقالات و پژوهش‌های برتر منتشر شده است. مروی اجمالی به مباحث و مقالات ارائه شده در کتاب، سودمند خواهد بود.

عنوانین مقالات و گفتارهای کتاب ارزشمند «ماهتاب شرق» بدین شرح است:

محمد اقبال لاهوری متفکر مسلمان، از بزرگ‌ترین اندیشمندان قرن بیستم مشرق زمین است و طبعاً یادکرد او و تجدید خاطره و احیای تفکر و آرمان‌های او می‌تواند برای جوینده امروزی بسی راهکشایی باشد. یکی از راههای بازخوانی افکار و اندیشه‌های اقبال برگزاری همایش‌های علمی و شنیدن سخنان استادان و دانشمندان درباره اندیشه‌های اوست. از جمله این همایش‌ها، بزرگداشتی بود که به مناسبت یکصد و بیست و هشتین زادروز اندیشمند بزرگ معاصر، علامه اقبال لاهوری در ۲۷ آبان ماه ۱۳۸۳ ه.ش. توسط مرکز پژوهشی میراث مکتب با همکاری دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران، شورای گسترش زبان فارسی، مرکز گفتگوی تمدن‌ها و ستاد چهره‌های ماندگار برگزار شد. مجموعه‌ای از مقالات و سخنرانی‌های ارائه شده در همایش ذکور و برخی مقالات و گفتارهای سودمند راجع به اندیشه علامه اقبال لاهوری که پیش از آن در

حضرت آیت الله خامنه‌ای: شعر فارسی اقبال از معجزات شعر است.

ما غیرپارسی پارسی‌گوی در تاریخ ادبیاتمان زیاد داریم
اما هیچ‌یک را نمی‌توان نشان داد که در گفتن شعر فارسی،
خصوصیات اقبال را داشته باشند

* همایش بزرگداشت اقبال در وزارت امور خارجه (تهران - اسفند ۱۳۷۹)

اقبال و گفتگوی تمدن‌ها / دکتر جاوید اقبال
بررسی تطبیقی عرفان اقبال و عرفان شاعران ایرانی / منصوره شریفزاده

* همایش جهانی بزرگداشت اقبال (دانشگاه تهران - وزارت ارشاد و فرهنگ اسلامی - ۱۳۶۴)

اقبال، ستاره بلند شرق / آیت‌الله سید علی خامنه‌ای
اجتهد از نظر اقبال / استاد محمد مجتبه شبستری
برگسون و نیچه در تفکر اقبال / دکتر غلام‌رضاء عوانی
سبک و درون مایه شعر فارسی اقبال لاهوری / ابوالقاسم رادفر
ای چراغ لاله / دکتر عبدالکریم سروش
چراغ لاله / سپیده کاشانی

* بزرگداشت اقبال در دانشگاه مشهد (مشهد ۱۵ آذر ۱۳۶۸)
خودی و تعالی آن در نگاه اقبال / دکتر محمد جاوید صباغیان
اقبال، گزارشگر و ستایشگر فرهنگ ایرانی / محمدحسین ساكت
* کنگره بزرگداشت اقبال در حسینیه ارشاد (تهران - اردیبهشت ۱۳۶۹)

اقبال، مصلح قرن اخیر / دکتر علی شریعتی

دفتر دوم:

از اقبال به اقبال

حسب حال / محمد اقبال لاهوری
اثار اقبال در یک نگاه / محمدحسین ساكت
بر جسته تبار اقبال / دکتر محمد باقر
اقبال از آغاز تا پرواز؛ زمان‌نگاری زیستنامه‌ای اقبال / محمدحسین ساكت

شناسایی روزافرون در ایران / دکتر عبدالشکور احسن
اقبال و جمال‌الدین افغانی / دکتر غلامحسین ذوالقار
اقبال رئیزبان تازی / دکتر عمر فروخ
ابليس در شعر اقبال لاهوری / دکتر آنهماری شیمل
اقبال، شخص و شاعر / دکتر گوهر نوشاهی
خرده‌گیران اقبال / محمدحسین ساكت
رویکرد اقبال به تصوف / ابوسعید نورالدین
اندیشه اجتماعی محمد اقبال / گوردن پالنسکایا

دفتر یکم:

همایش‌های بزرگداشت اقبال در ایران؛ از امروز تا دیرباز

* یکصد و بیست و هشتمین زاد روز اقبال (مرکز پژوهشی میراث مکتوب)

ستایش ایران از اقبال / پیام رئیس جمهور اسلامی ایران
اقبال، سازش میان شرق و غرب / پیام رئیس جمهور اسلامی پاکستان
اقبال، شناساندۀ اسلام به عنوان جامعه مدنی / پیام نخست وزیر جمهوری اسلامی پاکستان
اقبال، احیاگر زبان فارسی در شبۀ قاره / پیام وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ایران

تأثیر پیام اقبال / سفیر جمهوری اسلامی پاکستان در ایران
توجه ویژه مرکز پژوهشی میراث مکتوب به میراث فارسی شبۀ قاره /
اکبر ایرانی / مدیر مرکز پژوهشی میراث مکتوب
«خودی»، محور فکری اقبال / دکتر محمدعلی اسلامی ندوشن
ایران، آرمان شهر اقبال / محمد بدایی (ماکان)
برخی از اصطلاحات و تعبیرات ویژه اقبال در اسرار و رموز / دکتر شاهد چوهدری

اقبال و میلتون / محمدحسین ساكت
تضمنی غزل اقبال / حجۃ‌الاسلام والمسلمین محمدی گلپایگانی

برای رهایی از برده‌گی و استثمار فکری، اقبال، خاور زمین را به بی‌رنگی و یگانگی و انقلاب می‌خواند... اقبال درمان شرق را از دیگران نمی‌جوید و این خود، چیرگی اندیشه‌آزادمنشانه و روح انقلابی او را نشان می‌دهد

به چشم می‌خورد.

آیت‌الله خامنه‌ای در سخنرانی خود درباره اقبال به نکات برجسته‌اندیشه اقبال اشاره کرده است. از جمله مسائلی که ایشان به آن تأکید کرده‌اند شعر فارسی اقبال و موقعیت اقبال در زبان فارسی است. به نظر ایشان «شعر فارسی اقبال ... از معجزات شعر است. ما غیرپارسی پارسی‌گوی در تاریخ ادبیات‌مان زیاد داریم اما هیچ‌یک را نمی‌توان نشان داد که در گفتن شعر فارسی، خصوصیات اقبال را داشته باشد. اقبال محاوره فارسی را نمی‌دانست و در خانه خود با دوستان خود اردوا یا انگلیسی حرف می‌زد. اقبال نگارش و نثر فارسی را نمی‌دانست و نثر فارسی اقبال همین تعبیراتی است که در اول فصل‌های «سرار خودی» و «رموز بی‌خدوی» نوشته که می‌بینید فهمیدن آن برای فارسی‌زبان‌ها مشکل است. اقبال در هیچ مدرسه‌ای از مدارس دوران کودکی و نوجوانی فارسی را یاد نگرفته بود و در خانه پدری اردو حرف می‌زد و لذا فارسی را فقط به این جهت که احساس می‌کرد معارف و مضماین ذهنی‌اش در طرف زبان اردو نمی‌گنجد انتخاب کرد و به فارسی انس گرفت. او با خواندن دیوان سعدی و حافظ و متن‌وی و شعری سبک‌هندی مثل عرفی و نظری و غالب دهلوی و دیگران فارسی را آموخت و آن وقت با این‌که در محیط فارسی زندگی نکرده بود و در مهد فارسی هرگز نزیسته بود و با فارسی‌زبانان هیچ‌گاه معاشرت نداشت، طریق‌ترین و دقیق‌ترین و دست‌نیافرته‌ترین مضماین را در قالب اشعار بلند و بعضی بسیار عالی درآورده و عرضه کرده که این به نظر من نبوغ شعری است». در ادامه، مباحثی دقیق راجع به شخصیت اقبال و تفکرات و ماهیّت تلاش‌ها و فعالیّت‌های او، وضع مسلمانان شیوه‌قاره‌هند و این‌که اندیشه‌ها و سخنان اقبال در واقع طرحی از یک فلسفه‌جامع بوده، مطرح شده است.

مقاله دیگر، با عنوان «اقبال، مصلح قرن اخیر» از مرحوم دکتر علی شریعتی، در واقع خلاصه و چکیده‌ای است از کتاب «ما و اقبال» آن مرحوم که توسط دکتر محمدحسین ساکت از کل کتاب استخراج و به صورت گفتاری واحد و مستقل درآمده است. دکتر شریعتی چنانکه روای معهود اوست در این گفتار به نقش اقبال در آگاه‌سازی جامعه مسلمان در آن دوران و توجه او به دردها و رنج‌های اجتماع در مواجهه با استعمار پرداخته است. مرحوم شریعتی شناخت افکار و اندیشه کسانی چون علامه اقبال و سید جمال الدین اسدآبادی را در یچهاری برای شناخت هویت مسلمانان و معرفت به اوضاع و احوال فکری زمان حال و آینده جامعه مسلمانان می‌دانست. مهمترین مسأله‌ای که مرحوم شریعتی در این گفتار بر آن تأکید دارد و جای

اقبال و وحدت وجود/امیر حمزه شنواری

اقبال و تصوّف/دکتر سید عبدالله

شیخ احمد سرهنگی و اقبال/عبدالاستار جوهر پراچه

شیمل، اقبال و فرهنگ آلمان/محمدحسین ساکت

انسان مأیوس؛ پاسخی به خردگیری یک منتقد غربی از اقبال/ خورشید‌احمد

برگ‌های نافرجام، کتاب‌های نانگاشته اقبال/دکتر مقبول‌الهی

رسالت شاعر از دیدگاه اقبال/محمدحسین ساکت

اقبال و پان‌اسلامیسم/دکتر شوکت علی

شخصیت اقبال از دریچه نامه‌هایش/محمدحسین ساکت

دو نامه از اقبال به فارسی

نامه‌ها و نگاشته‌های اقبال/دکتر بشیر احمددار/ترجمه دکتر عبدالله

ظهیری

چنانکه ملاحظه می‌شود به طور کلی مقالات و گفتارهای کتاب را می‌توان سه نوع دانست:

۱. مقالات و متن سخنرانی‌های پژوهشگران و صاحب‌نظران

اقبال‌شناس که به زبان فارسی نوشته شده یا در همایش ایراد شده است.

۲. مقالات و نوشتارهایی از پژوهشگران غیر ایرانی که به زبان انگلیسی

نوشته شده و اغلب آنها را دکتر محمدحسین ساکت به فارسی ترجمه کرده است.

۳. مقالات تحقیقی نگارش یافته توسعه دکتر ساکت.

در این گفتار به اجمال در باب برخی از مقالات و گفتارهای ارائه شده در کتاب نکاتی بیان می‌شود:

دکتر محمدعلی اسلامی ندوشن در گفتاری با نام «خودی، محور فکری اقبال» به بحث محوری «خودی» در اندیشه اقبال لاهوری پرداخته و رد پای آن را در عرفان اسلامی و شعر حافظ نشان داده است. دکتر اسلامی ندوشن توضیح داده است که یک نوع سوسياليسیم عرفانی در شعر اقبال دیده می‌شود و این از آنچه نشأت می‌گیرد که اقبال از اندیشه‌های مطرح در غرب و شرق استفاده می‌کرده و سعی در تلفیق و به کارگیری آنها در نظام فکری خود داشته است.

دکتر اسلامی به دو جنبه فرهنگی و سیاسی مسأله «خودی» در اندیشه اقبال اشاره کرده است. در ادامه، گفتاری تحت عنوان «اقبال، ستاره بلند شرق» از آیت‌الله سید علی خامنه‌ای رئیس جمهور وقت ایران (که در اسفند ۱۳۶۴ ه.ش در دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران ارائه شد)

جان میلتون، شاعر انگلیسی قرن هفدهم از شاعران دوره رمانتیسم محسوب می‌شود. دکتر ساکت در زندگی جان میلتون شاعر انگلیسی و اقبال، اشتراکات فراوانی را نشان می‌دهد

اشارات علامه اقبال لاهوری به ابلیس و تلقی خاص او از ابلیس در «جاویدنامه» او متجلی است. در آنجا اقبال به مفهومی که پیش از این حلاج و شیخ روزبهان بقلی شیرازی نیز بدان اشاره کرداند، پرداخته و ابلیس را چون موحدی حقیقی که در باطن «ته» خود، به وحدائیت ذات باری تعالی معترف است، تصویر نموده است.

بخش اعظم کتاب «ماهتاب شام شرق» چنانکه پیش از این اشاره شد، مقالاتی است که دکتر محمدحسین ساکت به نگارش درآورده است:

- ۱-اقبال و میلتون
- ۲-اقبال، گزارشگر و ستایشگر فرهنگ ایرانی
- ۳-آثار اقبال در یک نگاه
- ۴-اقبال از آغاز تا پرواز؛ زمان نگاری زیستنامه‌ای اقبال
- ۵-خرده‌گیران اقبال

ع-شیمل، اقبال و فرهنگ آلمان

۷-رسالت شاعر از دیدگاه اقبال

۸-شخصیت اقبال از دریچه نامه‌ایش

در این بخش از این نوشتار به اختصار به برخی از وجوده این مقالات اشاره می‌شود. جان میلتون، شاعر انگلیسی قرن هفدهم از شاعران دوره رمانتیسم محسوب می‌شود. دکتر ساکت در زندگی جان میلتون شاعر انگلیسی و اقبال، اشتراکات فراوانی را نشان می‌دهد، از جمله این که هر دو در دانشگاه کمبریج درس خوانده‌اند، هر دو دستی در تحولات سیاسی دوران خود داشته‌اند، هر دو به دو زبان شعر سروده‌اند (میلتون به انگلیسی و لاتین و اقبال به اردو و فارسی) «در بهشت گمشده میلتون به نشان گذاری چهار تأثیر سترگ برミ خوریم؛ کتاب مقدس، آثار کهن مدون (کلاسیک)، شاعران ایتالیایی و ادبیات انگلیسی. همین گونه در شعر اقبال نقش نشان قرآن مجید، نگاشته‌های کهن مدون (تازی و پارسی)، شاعران انگلیسی و ادبیات اردو را به چشم می‌بینیم» (ماهتاب شام شرق، ص ۷۶) و وجود مشترک دیگر که دکتر ساکت در این مقاله به تفضیل به بیان آنها پرداخته است.

در مقاله «اقبال، گزارشگر و ستایشگر فرهنگ ایرانی» در آغاز پیشینهٔ پیوندهای ایران و شبیه‌قاره هند و به ویژه ناحیه سند اشاراتی شده و به شرح دلیستگی و علاقه حاکمان فارسی‌دان هند به فرهنگ ایرانی و زبان فارسی پرداخته شده است، از جمله مثلاً خاندان لوریان (۸۵۳ - ۹۳۲ هـ)، بابر، همایون، اکبرشاه، شاهجهان، اورنگ زیب، زیب‌النساء بیگم دختر اورنگ

به جای بر آن پای می‌فشارد و به نحوی با یادآوری مجدد آن، سعی دارد آن را برجسته کند، مسأله محوری بازگشت به خویشن و شناخت هویت خویش است. از نظر او ریشه تمام عقب‌افتادگی‌ها و پس‌روی‌های جامعه مسلمان این است که آنها به نیروها و مایه‌های درونی خود آگاهی ندارند و به سبب همین ناآگاهی، تن به آفت تمدن غربی و پذیرش مفاسد و آفات آن داده‌اند. از نظر مرحوم شریعتی، این همان نکته‌ای است که علامه اقبال و متفکران انقلابی چون سیدجمال سعی داشتند آن را به نحوی برای جامعه مسلمان تفهم کنند. او علامه اقبال را این‌گونه توصیف می‌کند: «من وقتی به اقبال می‌اندیشم، علی‌گونه‌ای را می‌بینم، انسانی را بر گونه‌علی، اما بر اندازه‌های کمی و کیفی متناسب با استعدادهای بشری قرن بیستم، چرا؟ زیرا علی کسی است که نه تنها با اندیشه و سخشن، بلکه با وجود و زندگی‌اش به همه دردها و نیازها و همه احتیاج‌های چندگونه بشری، در همه دوره‌ها پاسخ می‌دهد».

از مقالات پربار و سودمند این مجموعه، مقاله‌ای از مرحوم دکتر آنماری شیمل اسلام‌شناس بزرگ آلمانی است درباره «ابلیس در شعر اقبال لاهوری». شیمل این گفتم را به صورت سخنرانی به مناسبت یکصدمین سال تولد علامه اقبال لاهوری در دانشگاه پنجاب پاکستان در سال ۱۳۵۷ ایراد کرده بود. شیمل توضیح می‌دهد که مفهوم ابلیس در شعر اقبال، تنها دارای یک وجه و یک جبهه از وجود این افریده خداوند نیست. چون دم‌دستترین و نزدیک به ذهن ترین مفهومی که از شخصیت ابلیس در ذهن ما نقش می‌بنند، همان موجود اغواگر و سوسوه‌انگیز است که مأمور گمراх کردن آدمیان است. شیمل از قول الکساندر بوزانی خاورشناس نامی پنج سیمای رنگارنگ از شیطان در شعر علامه اقبال لاهوری را چنین ترسیم می‌کند:

۱-جنیه آفرینندگی و نوآوری که شاید اقبال آن را از جان میلتون انگلیسی برگرفته است.

۲-جنیه یهودی - اسلامی که برابر آن، شیطان یک آفریده و ابزار خداوند است.

۳-نظریه‌های گنوسی - مسیحی که در ایران پایه‌گذاری شده است و برابر آن، شیطان نیرویی است مستقل در این جهان.

۴-نظریه‌ای که با برخی از گرایش‌های صوفیانه در شرق و غرب مشترک است و بر پایه این بیش، شیطان جلوه و ظهور چهره جلال خداوند است.

۵-تجسم شیطان به عنوان یک سیاست باز.

به نظر دکتر ساكت، اقبال معتقد است نظریه نسبیت انيشتین نه تنها در علوم طبیعی فصلی تازه گشود، که در علم لاهوت مسیحی و تاریخ ادیان نیز روزنهاي نو باز کرد

سخنرانی‌ها و مصاحبه‌های شخصی (به اردو و انگلیسی)، مقاله‌ها (به اردو و انگلیسی) و کتابهایی که به ویرایش اقبال چاپ شده است.

مقاله «اقبال از آغاز تا پروار؛ زمان‌نگاری زیست‌نامه‌ای اقبال» در واقع یک سالشمار دقیق از زندگی اقبال به دست می‌دهد. این سالشمار شامل این عنوان‌ها است: زادروز؛ نیاکان و پدر و مادر اقبال؛ کودکی، دبستان و دبیرستان (۱۲۶۱ - ۱۲۷۴ ه.ش.); نخستین زناشویی (۱۲۷۱ ه.ش.) تحریفات دانشگاهی (۱۲۷۴ - ۱۲۸۴ ه.ش.); اقبال و تماس و آرنولد؛ استادی دانشگاه (۱۲۸۷ - ۱۲۸۳ ه.ش.) اقبال در انجمن‌های ادبی (۱۲۷۹ - ۱۲۸۴ ه.ش.); رفتن به اروپا (۱۲۵۴ - ۱۲۸۳ ه.ش.); خواندن حقوق و فلسفه؛ سیر فلسفه در ایران؛ پایان‌نامه دکتری (۱۲۸۶ ه.ش.); بازگشت به میهن و دویمن زناشویی او (۱۲۸۷ ه.ش.); وکیل دادگستری و شاعر (۱۲۸۷ ه.ش.); سرایش اسرار خودی (۱۲۹۴ ه.ش.); خردگیری از اسرار؛ خوشامدگویی به اسرار؛ سرایش پیام مشرق (۱۳۰۱ ه.ش.) سرایش بانگ درا (۱۳۰۲ ه.ش.); زیور عجم (۱۳۰۶ ه.ش.); گلشن راز جدید؛ بازسازی اندیشه دینی در اسلام (شش سخنرانی - ۱۳۰۷ ه.ش.); اقبال در راه سیاست (۱۳۰۹ - ۱۳۱۲ ه.ش.); بار دیگر اروپا؛ دیدار با اندیشمدان و رهبران سیاسی (۱۳۱۰ - ۱۳۱۱ ه.ش.); سرایش جاویدنامه (۱۳۱۱ ه.ش.) دیدار از افغانستان به مناسبت سازماندهی دوباره دانشگاه کابل (۱۳۱۲ ه.ش.); دعوت به دانشگاه آکسفورد (۱۳۱۳ ه.ش.); سرایش بال جبرئیل (۱۳۱۵ ه.ش.); سرایش ضرب کلیم (۱۳۱۶ ه.ش.); واپسین سال‌های زندگی (۱۳۱۴ - ۱۳۱۷ ه.ش.).

این مقاله، تصویری روشن و دقیق از حادث و رویدادهای زندگی علمی، فرهنگی و سیاسی اقبال در پیش چشم خواننده قرار می‌دهد.

مقاله «خرده‌گیران اقبال» موری دارد به بازخوانی اندیشه‌های برخی از متفکران معاصر که نسبت به اندیشه‌های اقبال دیدگاه انتقادی داشته‌اند و نسبت به افکار او ایراداتی را مطرح کرده‌اند. از این افراد می‌توان به سیماب اکبر آبادی، دکتر اختر حسن و پرسفسور احمدعلی اشاره کرد که به اشعار اردوی اقبال خرد گرفته‌اند. همچنین مرحوم مجتبی مینوی انتقاداتی بر بافت واژگانی و ترکیبات شعری اقبال مطرح کرده است. پرسفسور احمدعلی اشاره کرد که به اشعار اردوی اقبال خرد گرفته‌اند. همچنین مرحوم مجتبی مینوی انتقاداتی بر این مقاله می‌دهد این آثار چندگونه‌اند: سروده‌های فارسی، سروده‌های اردو، کتاب‌ها (اردو و انگلیسی)، نامه‌ها و نگاشته‌های پراکنده (به اردو و انگلیسی)، مقدمه‌های اقبال بر کتاب‌های دیگران (به اردو و انگلیسی).

زیب، بهادر شاه ظفر، از شاهان و حاکمان هند بودند که علاوه بر آشنایی با فرهنگ ایرانی و زبان فارسی، خود به این زبان شعر می‌سروند و حتی دیوان شعر فارسی داشتند و دربارشان، پناهگاه و محل حمایت شاعران پارسی‌گوی بوده است. آنگاه به مسأله تسلط انگلیسی‌ها بر هند و افول موقعیت و جایگاه زبان فارسی در شبقاره پرداخته شده و در بخش اصلی گفتار که بیان دلیستگی اقبال به فرهنگ ایرانی است، به مواردی از این دلیستگی و پیوند اشاره شده است. از جمله این پیوستگی‌ها می‌توان به این موارد اشاره کرد: ۱- موضوع رسالت دکتری اقبال «سیر فلسفه در ایران» است؛ ۲- اقبال در «جاویدنامه» از زدتیست پیامبر ایرانی به نیکی یاد می‌کند و شممانی از افکار او را بیان می‌نماید؛ ۳- شیفتگی اقبال به حضرت مولانا جلال الدین در همه آثار نظم و نثر او متجلی است و تأثیر افکار مولانا را در جای جای اشعار او می‌توان به روشنی مشاهده کرد؛ ۴- اقبال زبان فارسی را از زبان مادری اش - اردو - برای بیان افکار و معتقدات درونی اش بهتر و مناسب‌تر می‌یابد و بیشتر اشعارش نیز به زبان فارسی است. موارد دیگری هم هست که دکتر ساكت در این مقاله بدانها پرداخته است.

مقاله «آثار اقبال در یک نگاه» یک کتابشناسی کامل از نوشتۀ‌های اقبال ارائه می‌دهد این آثار چندگونه‌اند: سروده‌های فارسی، سروده‌های اردو، کتاب‌ها (اردو و انگلیسی)، نامه‌ها و نگاشته‌های پراکنده (به اردو و انگلیسی)، مقدمه‌های اقبال بر کتاب‌های دیگران (به اردو و انگلیسی).

بررسی اندیشه‌اقبال درباره شعر و انتظاری که از شاعر باید داشت پرداخته است. نویسنده مقاله در ابتدا بحثی سودمند راجع به بیان تعبیر و تفسیر شعر از نظر منتقدان و اندیشمندان مختلف آورده است. در این بخش نظر منتقدان و متکرانی چون جان میلتون، ویلیام وردز ورث، امرسون، متیو آرنولد، شلی، لا برویر، گویه، شوپنهاور، جورج الیوت، تی. اس. الیوت، تولستوی و ... درباره شعر و وظیفه و کارکرد آن به اجمال بازگشته و این خود تمھیدی است برای ورود به بحث اصلی مقاله یعنی نظر اقبال درباره شعر و ادبیات و کارکرد آن. حاصل کلام نویسنده در این بخش این است که اقبال، «هنر را برای دین می‌خواهد که تندر باشد و جنو نپرور». (همان، ص ۵۵۸)

«برای رهایی از برگی و استثمار فکری، اقبال، خاور زمین را به بزنگی و یگانگی و انقلاب می‌خواند... اقبال درمان شرق را از دیگران نمی‌جوید و این خود، چیرگی اندیشه‌آزادمنشانه و روح انقلابی او را نشان می‌دهد» (همان، ص ۵۵۹)

نویسنده معتقد است که «اگر منوچهره را شاعر طبیعت و خاقانی را شاعر صحیح و صائب را شاعر اندیشه می‌خوانند، اقبال را هم می‌توان شاعر جستجو و زندگی نام داد». (همان، ص ۵۶۳)

دکتر محمدحسین ساكت در مقاله «شخصیت اقبال از دریچه نامه‌هایشان» به واکاوی شخصیت اقبال از خلال نامه‌های او پرداخته است. در این مقاله، نویسنده بخش‌هایی از نامه‌های اقبال به مخاطبان را نقل کرده و با استناد به آنها، وجودی از مرام و ویژگی‌های شخصیتی و اخلاقی اقبال را بر جسته کرده است.

کتاب «ماهتاب شام شرق؛ گزاره و گزینه اندیشه‌شناسی اقبال» به اهتمام دکتر محمدحسین ساكت، چنانکه اشاره شده، مجموعه‌ای از مقالات و گفتارهای اندیشمندان و صاحب‌نظران درباره اندیشه و آثار و شخصیت علامه اثیال لاهوری است که در همایش‌ها و مجالس مختلف، ارائه شده است. این کتاب علاوه‌بر مقالات، حاوی تصاویری از همایش «یکصد و بیست و هشتین زادروز اقبال» است که به همت مرکز پژوهشی میراث مکتوب برگزار شد. در پایان کتاب یک «نمایه عام» برای کتاب تنظیم شده که در برگزینه‌اصطلاح‌ها، نام کسان، کتاب‌ها و جای‌های هاست و در دستیابی محققان به مطالب مطرح شده در کتاب بسیار سودمند و مفید خواهد بود.

دکتر خلیفه عبدالحکیم و پروفسور محمد شریف نیز از برخی اندیشه‌های فلسفی اقبال انتقاد کرده‌اند.

از علمای ایرانی هم مرحوم آیت الله مرتضی مطهری از برخی اندیشه‌های اقبال انتقاد کرده است. نویسنده در ادامه مقاله به بیان انتقادات مرحوم مطهری به اندیشه‌های اقبال می‌پردازد و سعی در تبیین مسأله دارد. غیر از مرحوم مطهری، برخی دیگر نیز از جهاتی دیگر به اقبال خرده گرفته‌اند، از جمله مثلاً اقبال سینگ صاحب به اندیشه‌های سیاسی و ملی گرایی اقبال را نظر داشته و عبدالملک صاحب آروی و محمد احمدخان به برخی اندیشه‌های سیاسی او خرده گرفته‌اند.

همچنین دکتر سچدانند سنه، نویسنده هندی، به برخی اندیشه‌های اقبال به ویژه اندیشه‌های اسلامی - بومی و ملیت‌گرایی و پان‌اسلامیسم اقبال منتقدانه پرداخته و از آنها خرده گرفته است.

مقاله «شیمل، اقبال و فرهنگ آلمان» که متن ویراسته سخنرانی مؤلف در همایش «عرفان: پلی میان فرهنگ‌ها» بزرگداشت پروفسور آنماری شیمل شرق‌شناس بزرگ آلمانی است، به موضوع اقامت اقبال در آلمان و تحصیل و پژوهش در آن کشور می‌پردازد. علاقه و گرایش درونی اقبال به برخی از بزرگان علم و فلسفه آلمان از جمله هگل، نیچه، کانت، فیخته و گوته موضوع صحبت این مقاله است. نویسنده اشاره می‌کند که اقبال بسیاری از نظریات کانت را می‌پذیرد و مثلاً در این بیت که درباره کانت است:

فطرتش ذوق می‌آینه فامی آورد

از شبستان ازل کوکب جامی آورد

به بر جستگی اندیشه و عمق اندیشه کانت اشاره کرده است. اقبال به اینیستین و نظریه نسبیت او نیز اشاره‌ای دارد. به نظر دکتر ساكت، اقبال معتقد است «نظریه نسبیت اینیستین نه تنها در علوم طبیعی فصلی تازه گشود، که در علم لاهوت مسیحی و تاریخ ادیان نیز روزنایی نو باز کرد». (همان، ص ۴۷۹)

در ادامه مقاله، بیشتر به ارتباط اقبال با ادبیات آلمان پرداخته شده و اشاره شده است که اقبال «پیام شرق» را در پاسخ به دیوان غربی - شرقی گوته سروده است. بخش اصلی مقاله قاعده‌تاً به موضوع آنماری شیمل، شرق‌شناس بزرگ آلمانی و دلبستگی او به اقبال می‌پردازد. شیمل چند سخنرانی درباره اقبال در دانشگاه‌های مختلف ایراد کرد و حتی «جاویدنامه» اقبال را به نثر ترکی و شعر آلمانی ترجمه کرده بود.

مقاله «رسالت شاعر از دیدگاه اقبال» همچنانکه از نام آن پیداست، به

پی‌نوشت:

* کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی